

**VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT**

BRUSSEL,

14 -04- 1998

De heer J. VAN de VELDE
Eerste Voorzitter van het Rekenhof

Regentschapstraat 2

1000 BRUSSEL

Uw brief van

Uw kenmerk

ONS kenmerk

Bijlagen

28.007/II/PN
MD/YS

Betreft: Haven van Brussel - Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 7 oktober 1993 tot benoeming van mevrouw Petra Cacciatore als vertaalster - niet-naleving van artikel 43, § 4, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Mijnheer de Eerste Voorzitter,

Ingevolge uw brief van 3 december 1997, kenm. N 2-1.099.599 B13, waarbij u de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) verzoekt de bewuste benoeming door de Raad van State te laten vernietigen, deelt de VCT u haar standpunt terzake mee.

Artikel 61, § 4, SWT, verleent de VCT de macht aan de bevoegde overheden of rechtscolleges te vragen de nietigheid vast te stellen van alle benoemingen, bevorderingen en aanstellingen die strijdig zijn met de SWT.

Op grond van dat artikel heeft de VCT staatssecretaris Eric ANDRE van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest verzocht de nietigheid vast te stellen van het besluit van 7 oktober 1993 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarbij mevrouw Petra Cacciatore werd benoemd tot vertaalster bij de Haven van Brussel (advies 28.007 van 12 november 1996).

I.v.m. haar bevoegdheden tot het laten vernietigen van een benoeming door een bevoegd rechtscollege, deelt de VCT u mee dat het niet in haar algemeen beleid past bij de Raad van State alle individuele benoemingen aan te vechten die strijdig zijn met de SWT; zij beperkt zich tot belangrijke principiële kwesties, tot de meest ernstige overtredingen als, bijvoorbeeld, het ontbreken van taalkaders.

Deze zienswijze strookt met de geest van de taalwetten. De memorie van toelichting bij het wetsontwerp waaruit de wet van 2 augustus 1963 is gegroeid, onderstreept immers dat "ergere vergrijpen" die zijn die "het wezen van de wet zelf aantasten", en dat het "die vergrijpen zijn die in de eerste plaats moeten beteugeld worden door disciplinaire straffen of door de nietigheid" (331-1961-1962 NI).

Op grond van die memorie van toelichting overweegt de Raad van State in zijn advies 16.313 van 20 maart 1974 wat volgt: "het volledig verzuim de taalkaders voor een bepaald bestuur vast te stellen, moet worden gerekend bij die vergrijpen die, doordien zij het wezen van de wet zelf aantasten, veel erger zijn dan het behandelen van een zaak in een andere taal dan die welke de wet voorschrijft en die in de eerste plaats moeten worden beteugeld door de nietigheid, op grond van het feit dat een wet op het gebruik van de talen van dwingend recht is".

Het probleem van de onwettige benoeming van mevrouw Cacciatore heeft betrekking op een individueel geval en niet op een algemene en erge toestand. De VCT heeft derhalve beslist de Raad van State niet om vaststelling van de nietigheid van die benoeming te verzoeken.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS